

zábor knihovně již poznamenán. Za to na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, kde pozemkové knihy jsou dosud ve stavu velmi špatném, čeká pozemkový úřad značná ještě práce. Znehodnocení hypotéky nastává také ustanovením § 8. z. z., dle něhož lze na majetek státem zabraný vésti exekuci jen vnučenou správou, tedy ani zřízením vnučeného práva zástavního, ani vnučenou dražbou. Neméně závažná jsou ustanovení § 50. zákona náhradového, jímž při soudním rozvrhu cen přejímacích ruší se nabyté pořadí hypotéky, pokud se nejedná o věřitele privilegované dle § 70. náhr. zák., jako hypoteční banky, regulativní spořitelny, sirotčí pokladny, pojišťovny a pod., ve prospěch uhražovacího kapitálu pro nároky ze smluv služebních a zaopatřovacích, s pensemi a dary z milosti.

Těmto obtížím může pozemkový úřad částečně odpomoci tím, že zbaví záborového nexu statky, jichž výměra pohybuje se kolem kritické výměry § 2. z. z., a jež nejvíce působí pocit právní nejistoty, jakož i včas a účelně vyřeší vyloučení objektů ze záboru dle § 3a) z. z. To-li se vyřeší, pak značná část stesků se tím odstraní, neboť úvěr poskytuje se jistě na určité závody nebo komplexy, při nichž výměra jediné parcely nerozhoduje, jednak charakter půdy zabrané ve velké většině jest zájemníkům i jejich právním nástupcům dosti dobře znám. Úplné odstranění stesků mohlo by ovšem jíti jen přes §§ 8. a 16. z. z.

VII. Důsledkem záboru jest dle § 5. z. z. právo zabrané nemovitosti přejímati a přidělovati. Toto právo státu jest založeno již zábořem, a týmž okamžikem založena jest i povinnost majitele zabraného statku statek ten státu přenechati, a může stát od tohoto okamžiku kdykoliv použití svého práva na převzetí statku a naléhati na majitele, aby splnil svou povinnost, právu tomu odpovídající. Záleží proto od státu, jehož právo v tomto směru zákonem omezeno není, kdy a který ze zabraných statků převezme; majiteli pak ohledně určení doby tohoto úkonu ingerence nenáleží, a nemůže zejména žádati od státu, resp. pozemkového úřadu, aby odůvodňoval, proč právě jeho velkostatek, nebo určitou jeho část, a v dané době přebírá. (1./6. 22 č. 6960.)

Převzetí zabraného majetku státem řídí se předpisy zákona náhradového z 8. dubna 1920 č. 329 sb. z. a n. a novely k němu ze dne 13. července 1922 č. 220 sb. z. a n.

K návrhu pozemkového úřadu poznamená soud zamýšlené převzetí dle § 2. a doručí vlastníku nemovitosti oznámení s vyzváním, aby se u téhož soudu do 30 dnů ode dne doručení písemně vyjádřil, uplatňuje-li u nemovitostí ku převzetí určených své právo dle § 11. z. z., jinak že se bude míti za to, že souhlasí se zamýšleným převzetím. Na základě tohoto vyjádření, jež soud doručí pozemkovému úřadu, provede tento úřad řízení dle § 11. z. z., a určí nemovitosti, jež se převezmou. Před skutečným převzetím dá pozemkový úřad osobám na majetku přejímaném hospodařícím aspoň šestiměsíční výpověď. (§ 12.) Dle § 18. a 20. jest proti výpovědi přípustna do 14 dnů stížnost k nadřízenému soudu, a to jen z důvodu, že nebylo šetřeno ustanovení zákona náhradového části I/c (o výpovědi). Soud rozhodne v řízení nesporném. To jest tedy právní prostředek proti opatření příslušného soudu.

Má-li však strana za to, že výpověď doručená soudem nedbá jiných předpisů, než právě zde uvedených, pak směřuje její stížnost proti oné části výpovědi, která jest druhou její složkou, totiž proti usnesení pozemko-

vého úřadu, tedy výroku úřadu správního, jenž jest podroben kognici nejvyššího správního soudu. Třeba ještě upozorniti, že — uplatnila-li strana před danou výpovědí u některých nemovitostí nárok dle § 3/a nebo 11. z. z., pak nemůže pozemkový úřad ohledně těchto nemovitostí dáti výpovědi, dokud o těchto nárocích nerozhodl. (22./12. 1922 č. 19610/22.)

K návrhu pozemkového úřadu provede knihovni soud vklad práva vlastnického pro stát republiky Československé a vymaže zároveň všechny knihovni dluhy a závady, pokud pozemkový úřad neučiní jiného opatření. (§ 26.) Pozemkový úřad provede na podkladě vládního nařízení ze dne 21. ledna 1921 č. 53 sb. z. a n. taxaci převzatého majetku dle předpisů § 41. a násl., a vyrozumí o určené náhradě vlastníka i věřitele prostřednictvím soudu, jenž má rozvrhnouti cenu přejímací. Proti určení náhrady přísluší stranám právo stížnosti do 30 dnů ode dne doručení, a to u zemských soudů v Praze, Brně a sedřích v Bratislavě a Užhorodě. Rozhoduje se v řízení nesporném s tím, že i proti potvrzujícímu rozhodnutí druhé instance jest přípustna stížnost k nejvyššímu soudu (§ 46.) Prozkoumání výroku pozemkového úřadu o přejímací ceně jest v celém rozsahu, jak co do merita, tak i co do stránky formelní přeneseno, počínajíc dnem doručení, na příslušný soud. Stížnost k nejvyššímu správnímu soudu jest vyloučena. (21/9 21 č. 11596.)

Podle § 44. může také cena přejímací býti sjednána dohodou.

Přejímací cenu rozvrhne soud v řízení nesporném dle zásad o rozvrhu nejvyššího podání za nemovitosti v dražbě prodané.

Nejpozději dva měsíce před skutečným převzetím majetku musí pozemkový úřad uplatniti právo na převzetí poměrné části živého a mrtvého inventáře.

Přejímací cena platí se pak dle předpisu § 59. buď hotově, nebo zápisem do knihy náhradové. Podrobná ustanovení o náhradových knihách a náhradových bankách jsou obsažena ve vládních nařízeních ze 7. prosince 1922 č. 360 a 361 sb. z. a n.

Rozsah osvobození od poplatků státních, dávek veřejných svazů a kolků stanoví §§ 82. a 83. zák. náhr.

(Dokončení.)

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech finančních.

Poplatky dědické: I. Odkazovnice, byť jí příslušelo užívací právo celé pozůstalosti, není legitimována, aby brala v odpor poplatky, týkající se odkazů pro jiné osoby. — II. Změna hodnoty cenných papírů po smrti zůstavitelově jest nerozhodná. (§ 49. popl. zák., § 8. čís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z.)

(Nález ze dne 27. června 1921 č. 8280.)

Poplatek ze společenské smlouvy: Ujednání ve společenské smlouvě, že podíl ze zisku vypadajícího na některého společníka, pokud bude přesahovati určitou částku, má se až do jistého maxima použití k utvoření jeho společenského vkladu, není poplatnou úmlouvou o vzneseném vkladu. (Nález ze dne 14. září 1921 č. 7943.)

Poplatky pozůstalostní: Nárok vdovy na služné zaopatření podle § 796. o. z. o. není dluhem pozůstalostním. (Nález ze dne 6. října 1921 č. 11.724.)

Poplatky dědické: I. I pravoplatný poplatek může býti pro nesprávnou výměru opraven ve lhůtě promlčecí. — II. Pohledávka vdovy zůstavitelovy z věna a ze zápůčků do obchodu manželova může býti prokázána jen notářským aktem.

— III. K průkazu pohledávky, dary zůstavitelovy, která vznikla postupem části pohledávky tchána zůstavitelova za obchod tomuto přenechaný, stačí výťah z obchodních knih, byť šlo snad o věno dceřino.

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 7103.)

Poplatek nemovitostní: Koupil-li někdo touže smlouvou od téže osoby polovice různých nemovitostí za zvlášťe udané kupní ceny, sluší vyměřiti poplatek z úhrnu kupních cen. (§ 5., odst. 2. zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z.)

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 9267.)

Poplatky dědické: Ke znehodnocení dluhopisů válečných půjček po dni nápadu dědického netřeba hleděti, když dědicové nežádali za soudní odhad a úřad přídržel se hodnoty udané v pozůstalostním výkaze.

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 9700.)

Poplatek nemovitostní: Nabyli-li zeť zůstavitelův jedním mezi živými od dědiců polovice pozůstalostní nemovitosti, řídí se výše poplatku z tohoto druhého převodu poměrem nabyvatelovým k těmto dědicům.

(Nález ze dne 17. října 1921 č. 8547.)

Poplatkový ekvivalent: Úmluva, že jeden z obou veřejných společníků pro případ, že druhý ze společnosti vystoupí nebo zemře, má právo vybýti bez likvidace druhého společníka resp. jeho dědice, a podnik sám nebo s jinými společníky dále provozovati, neznamená, že společnost nezanikne v tomto případě.

(Nález ze dne 25. října 1921 č. 13.545.)

Poplatky pozůstalostní: Pohledávka věřitelova z důvodu, že zůstavitelku živil a poskytoval jí byt, musí býti prokázána způsobem uvedeným v § 21. nař. min. fin. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z., pokud jde o dobu přesahující dvě leta (§ 23.).

(Nález ze dne 4. listopadu 1921 č. 14.163.)

Poplatek ze smlouvy kupní: I. Listina ve formě smlouvy podepsané jednou stranou a nalezájící se v rukou druhé strany není obchodní korespondencí prostou poplatku. — II. Smlouva o dodávce celé úrody ovoce za denní tržní ceny není smlouvou odvážnou, ani smlouvou kupní, nýbrž smlouvou dodávací. — III. Vadou řízení jest, nebylo-li straně před rozhodnutím o poplatku z kupní smlouvy sděleno znalecké dobrozdání o kupní ceně.

(Nález ze dne 14. listopadu 1921 č. 9698.)

Rozhodnutí ze „Souboru legislativy a judikatury“.

(Nákl. knihtiskárny Štursa, Kraut a spol. v Brně, Kopečná 41.)

a) Oddělení administrativní.

Počítá-li se při vyšetření přírůstku hodnoty jako hodnota nabývací hodnota obecná ke dni 1. ledna 1903, nelze při výpočtu procenta snížení dávky dle § 13. čes. dávkového řádu z r. 1915 hleděti k době držby před 1. lednem 1903.

Nález ze dne 11. září 1922 č. 9906.

Je nezákonným, odepře-li státní pozemkový úřad souhlas ku zcizení deskového statku dle zák. ze dne 9. listopadu 1918 čis. 32 sb. z. a n. proto, poněvadž zcizovací cena značně přesahuje cenu nabývací (spekulační prodej).

Nález ze dne 31. října 1922 č. 15.750.

1. Dle § 2., 1. odst. zákona ze dne 27. ledna 1922 č. 45 sb. nelze vyvlastniti jako pozemek k účelům obývacím nezužitkováný pozemek, na kterém stojí stavba, která sice není domem obytným dle zákona stavebního, která však skutečně je obývána.

2. Pozemek takový je k účelům obývacím zužitkován, třeba by obyvatel stavby používal jen části její, nikoli budovy celé.

Nález ze dne 9. října 1922 č. 8460/22.

b) Oddělení judiciální.

Banka není povinna vyplatiti vklad jakémukoliv přínosci

vkladní knížky, nýbrž jen tomu, koho považuje za poctivého držitele.

(Rozh. ze dne 20. září 1920 R. I. 776/20.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 115.

Postoupil-li knihovní vlastník týž pozemek dvěma různým osobám, připadá té osobě, která dříve zažádala o vklad vlastnického práva, toto knihovní pořadí přísluší knihovnickému vlastníku bez ohledu na to, zda věděl o dřívějším kupu.

Rozh. ze dne 27. září 1921 Rv. II. 177/21.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 116.

Petenční právo je omezeno jen na případ, že věci způsobena byla škoda, anebo že na věc učiněn byl náklad, anebo že byla učiněna vydání na zachování věci.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1922, Rv. II. 312/21.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 118.

Písemné poslední pořízení, pro formální poklesek neplatné, lze, vyhověno-li požadavkům §§ 585. a 586. obč. z. zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení, leda, že by se dokázalo, že zůstavitel chtěl poříditi jen písemně a vyloučiti každou jinou formu posledního pořízení.

Při úvaze, zda v těchto případech vyhověno požadavkům §§ 585. a 586. obč. zák., nelze pisatele posledního pořízení pro tuto okolnost o sobě pominouti jako svědka ústního posledního pořízení.

(Plenární rozhodnutí ze dne 13. března 1922, č. pres. 110/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, č. 181.

Ohrožení pohledávky je posuzovati s hlediska věřitelova: oddělení jmění možno i tehdy povolit, bylo-li vše u soudu složeno. Podání žaloby nedostačuje ještě, aby pohledávka byla osvědčena.

(Rozh. ze dne 8. března 1922 R. I. 236/22.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 117.

Do odevzdání pozůstalosti ručí dědic, i přihlásil-li se bezvýjimečně, jen jméním pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 14. února 1922 R. I. 179/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, č. 169.

Pakli se strany jinak nedohodly, nemění se rozlukou manželství podle § 15. zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. ničeho na alimentární povinnosti manžela vůči manželce, která nebyla dřívějším rozvodem vinna; kterýkoliv z manželů může však z důležitých příčin žádati za nové uspořádání majetkových poměrů. Při novém uspořádání dlužno vzítí zřetel na majetkové poměry manželčiny.

(Rozh. ze dne 29. března 1922, Rv. II. 9/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, čís. 179.

Zpeněžených zabavených společenských podílů společností s ručením omezeným nelze povolit vnučenou správou, nýbrž jen nuceným prodejem.

(Rozh. ze dne 14. února 1922 R. I. 180/22.) Uveřejněno: Právnik 1922, str. 235.

Obeslání k sepsání úmrtního zápisu dlužno pokládati za vrozumění o úmrtí po rozumu čl. IX. zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161. sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 15. února 1922 Rv. I. 168/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. civ. čís. 183.

Není-li smluvené odbytné, složené nemanželským otcem jeho dítku, vyčerpáno, nemá dítko nároku na placení měsíčních alimentů.

I provdaná nemanželská dcera žádati může na otcí výživu a zaopatření, není-li ani ona ani její manžel s to potřebnou výživu zaopatřiti.

(Rozh. ze dne 20. července 1920, Rv. II. 137/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. II., čís. 610.

Pro vyměření věna jest směrodatným jednak manželův stav v době sňatku, jednak jmění osoby, věnem povinné, v čase, kdy věno se požaduje. Mimo úvahu zůstává výše povinného dílu, na který osoba, oprávněná žádati věno, má nárok.

(Rozhod. ze dne 7. července 1920, R. II. 132/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II., čís. 578.

Podána-li žaloba o vyklizení bytu, aniž zaměstnavatel byl si dříve opatřil potřebné soudní svolení k výpovědi, nelze ji odmítnouti pro nepřípustnost pořadu práva, nýbrž dlužno ji zamítnouti. Soudní svolení k výpovědi není exekucním titulem k vyklizení bytu. O ně nutno teprve žalovati.
(Rozh. ze dne 13. července 1920, R. I. 461/26.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 592.

Hypotekární věřitel, jehož pohledávka, znějící na koruny, jest splatnou v cizině, nemůže z důvodů, že jest zajištěna na tuzemské nemovitosti, žádati zaplacení v Kč.
(Rozh. ze dne 31. srpna 1920, R. I. 294/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II., čís. 638.

I převod závodního podílu dědictvím lze učiniti závislým na souhlasu společníků, předpokládaje, že zároveň usporádá se ve společenské smlouvě případ, kdyby souhlas byl odepřen.
(Rozh. ze dne 27. července 1920, R. I. 520/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II., čís. 613.

Podnájemník není oprávněn, domáhat se odkladu exekuce, povolené majiteli domu proti nájemci.
(Rozh. ze dne 7. září 1921, R. I. 747/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ., čís. 650.

Ustanovení § 14., odstavec druhý, nesp. řiz. vztahuje se též k úpravě notářských poplatků dle § 179. not. ř.
(Rozh. ze dne 24. srpna 1920, R. I. 706/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 634.

Smlouvy vypočtené v § 1., písm. b) zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. vyžadují k své platnosti notářského aktu i tehda, jde-li o manžele od stolu a lože rozvedené.

(Rozh. ze dne 14. září 1920, Rv. II. 107/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 667.

ZE DNE.

Těžké doby nastávají našemu stavu. Jak se na jiném místě zmiňujeme, podán byl poslanecké sněmovně vládní návrh na zrušení čl. IX. zák. z r. 1921 aniž by bývaly, jak to vždy dosud zvykem bylo, notářské komory o návrhu tomto slyšeny. Také ohledně notářské sazby předložilo ministerstvo spravedlnosti ministerské radě zcela nový návrh, nepřihlížeje k návrhu, podanému Spolkem našim a notářskou komorou pražskou ve smyslu úřady v Praze konané. Teprve po usilovném naléhání všech komor podařilo se dosíci toho, že o tomto návrhu veškeré komory byly slyšeny. Veškeré komory jednohlasně prohlásily vládní návrh za nepřijatelný a přímo za ohrožující naši existenci. Jsou to zejména 3 body zásadní, které, kdyby byly přijaty, znamenaly by takový úbytek příjmů notářských, že by nebylo možno ani krýtí výlohy režijní i bylo by nutno personál kancelářský co nejvíce snížit. Zásady ty jsou: navrhované stanovení maximální hranice při listinách, inventurách a projednání, tarifování intervencí při valných hromadách, nĕhledě na stávající úmluvu uzavřenou se Svazem českých bank a tarifování překladů do jiných jazyků, kterážto práce není eminentně notářskou, nýbrž tlu- močnickou. Kolegové mohou býti ujištěni, že ve věci té učinil Spolek s vynikající členové z Prahy i venkova, zejména i z Moravy, Slezska i Slovenska vše, seč síly jejich byly. Podrobnější zprávu podáme až po skončené akci.

Osnova zákona o sociálním pojištění. Jak známo, připravuje ministerstvo pro sociální péči osnovu zákona o sociálním pojištění všech vrstev a za tím účelem svolalo komisi, do které přibralo příslušníky všech stavů, pouze na lékaře a notáře bylo zapomenuto. Za tou příčinou podal náš Spolek ministerstvu žádost, aby do komise té povolání byli též zástupcové našeho stavu.

Opomíjení stavu notářského stává se opět v nové době pravidlem. Jak známo, obrátil se Spolek náš v roce 1920 zejména též i na presidium ministerské rady se žádostí, aby příslušníci našeho stavu byli přibírání za poradce k zamyšle-

ným reformám zákonodárství pokud běží o obor soukromého práva občanského, obchodního, směnečného, o reformu pozemkovou a zákony finanční, a presidium ministerské rady připsal ze dne 20. února 1920 č. 4846 sdělilo Spolku, že žádost naše zaslana byla súčasněným ministerstvům, aby odůvodněné žádosti naší bylo na příště seč možno vyhověno.

Zdá se, že tento výnos upadl úplně v zapomenutí, neboť v poslední době nejsou přibírání notáři za poradce ani o takových osnovách, které vitálně dotýkají se našeho stavu. Tak tomu jest na př. při sociálním pojištění, při změně o projednání pozůstalosti, při osnově o okresních hospodářských záložnách, při osnově zákona o přeměny společností s r. o. ve společenstva atd. Následek toho jest, že notářský stav jest ve svých právech zkracován, aniž by mohl se nějak brániti.

Kolkování likvidací notáře v soudním komisařství. Ministerstva financí, jemuž ministerstvo spravedlnosti předložilo k rozhodnutí stížnost notářské komory v Praze z 30. prosince 1922, sdělilo výnosem z 19. března 1923 č. j. 436/403/23, že považuje výnosy bývalého ministerstva financí ve Vídni ze dne 16. března 1908 č. 4819 a ze dne 16. července 1909 č. 21124 i na dále za platné, že však třeba v nich pozměnití citací poplatkových ustanovení v tom směru, že ve výnose č. 4819 sazbu 1 K dle saz. pol. 49/43 písm. a) č. 1. zákona ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z. vztážmo § 1. čís. nař. ze dne 26. prosince 1897 č. 305 ř. z. dlužno nahraditi sazbou 2 Kč dle pol. 16a) sazby soudních poplatků ze dne 22. března 1922 čís. 123 Sb. z. a n. a sazbou 30 h dle saz. pol. 61/20 popl. zák. sazbou 1 Kč dle pol. 18a) cit. sazby soudních poplatků.

Vzhledem k tomu bylo presidium vrchního zemského soudu v Praze poukázáno, aby naléhalo na to, aby výnosy bývalého ministerstva financí ze 16. března 1908 č. 4819 a ze 16. července 1909 č. 21124 byly dodržovány.

Valná hromada odboru »Praha« spolku notářů čsl. konala se v sobotu dne 28. dubna 1923 v hotelu Pasage. Průběh její byl tento:

I. Předseda notář dr. Čulík zahajuje po 7. h. schůzi vítá přítomné a zjišťuje, že valná hromada svolána jest podle § 7. stanov, že přítomno jest více než 16 členů a že tudíž valná hromada jest způsobilá jednati a se usnáseti (§ 10.).

II. Jednatel notář dr. Černý podává zprávu jednatele- skou, uvádí, že členů všech bylo 157, z toho notářů 124 a kandidátů 33. Poslední valná hromada byla 27./5. 1922. Zmíňuje se o intenzivní činnosti předsedy odboru, jenž ve své funkci jednatele ústředního výboru měl v poslední době, za nemoci p. presidenta dra Bařka, na svých bedrech tíhu skoro celé stavovské práce ve spojení a účinnivě pomoci členů pražské notářské komory, pražských notářů vůbec a i kolegů vzdálených (notář dr. Slaměnik z Litovle na Moravě).

Odbor vedle intervencí a běžné práce stavovské pořádal debatní večery, spojené s přednáškami:

- 27./5. 1922. Notář dr. Mokry: O zajištění věna.
- 28./10. 1922. Notář dr. Patsch: O smlouvách ve prospěch osob třetích.
- 25./11. 1922. Min. rada Stát. pozemk. ústavu Dr. Kařka: Záborový zákon v praxi.
- 27./I. 1923. Dr. Čulík debatu o článku vrch. soud. rady Dra Zelinky na soudní komisařství se vztahujícím.
- 24./3. a) Předsětel dr. Batěk: Ideologické základy projednání pozůstalosti, I. díl.
b) Proslav. Dra Čulíka věnovaný památce † vicepresidenta Dra Kreimla.
- 28./4. 1923. Notář Dr. Heinitz: Osnova zákona o fidei- komisech.

K přednáškám pojily se debaty velmi živé a zajímavé. Přednášková a debatní činnost vzpružovaly myslí účastníků a nabádaly je k intenzivnějšímu vzdělávání odbornému. Právník, který dnes se dále nevzdělává a nestuduje, ztrácí svou způsobilost pracovní i odbornou a stává se z něho t. zv. »Schimmelreiter«. Jest proto v zájmu stavu a v zájmu každého jeho příslušníka, mladého i starého, aby bedlivě si všimal judikatury i literatury, aby neustrnul na starém a překonaném. Můžeme s oprávněností říci, že každému se vyplatí námaha i výdej spojený s návštěvou přednášky a debaty. Scháze pořádat se vždy poslední sobotu v měsících zimních a podzimních. Vřele bychom si byli přáli, aby p. dr. Batěk mohl nám přednésti druhý díl své přednášky. Přednášky pronesené otiskovány jsou v »Českém Právu«. Zpráva byla schválena.

III. Zprávu pokladniční i přehližitel- skou podal pokladník p. notář Hruška, jenž prohlásil, že dr. Frenzl účty podrobil revidi a že vzhledem ke svému odchodu z Prahy